

Anti-aging jako podpora samostatnosti ve stáří **Michaela Tichá**

Autorka se v bakalářské práci zabývá problematikou stárnutí populace. Zaujala ji tzv. anti-aging medicína chce zjistit, zda a jak by se její poznatky mohly využít v opatřeních a programech, které se v ČR reagují na problematiku stárnutí a přípravu na stáří.

Odkazuje na své praktické zkušenosti z přímé práce se seniory a za cíl si stanovila porovnat dokument „Národní plán přípravy na stárnutí na období let 2008 – 2012 s poznatky anti-aging medicíny a hledat vzájemné souvislosti.

K uvedení do problematiky autorka v kapitole „Problematika stárnutí populace“ vysvětluje pojmy stáří, stárnutí, demografické změny a společenské a sociálně ekonomické souvislosti, v následující kapitole „Principy stárnutí“, seznamuje s některými aktuálními teoriemi procesu stárnutí.

Ve výše zmiňovaném dokumentu Národní plán přípravy na stárnutí se autorka zaměřila především na kapitolu věnovanou zdraví a zdravému stárnutí, použila její doslovné znění, v komentáři zdůrazňuje zdraví jako jeden z hlavních faktorů kvality života a potřebnost rozvoje specializovaných medicínských postupů i změn ve zdravotní politice a zdravotních strategiích. Za stěžejní považuje doporučení přijmout přípravu na stáří jako celoživotní přístup a vytvořit podmínky pro aktivní a zdravé stárnutí. Domnívá se, že v dokument se nedostatečně zabývá prevencí a že právě tuto oblast by mohla pomoci rozvinout anti-aging medicína.

5. kapitolu autorka věnovala představení anti-aging medicíny jako oboru, který se věnuje stárnutí lidského organismu komplexně, seznamuje s jeho historií, rozšířením v ČR, pojetím, cíli, vyšetřovacími metodami.

V 6. kapitole s poněkud zavádějícím názvem „Stanovená východiska“ autorka porovnává Národní plán přípravy na stárnutí s pojetím anti-aging medicíny a navrhuje které její poznatky považuje za vhodné do dokumentu aplikovat. Rozdíly spatřuje především v preventivním a individuálním pojetí anti-aging medicíny. Národní plán přípravy na stárnutí považuje za otevřený k myšlence celoživotního přístupu v přípravě na stáří, ale vytýká mu, že nenabízí prostředky a způsoby aplikace a domnívá se, že to je právě prostor pro aplikaci přístupů a metod anti-aging medicíny. Konstatuje, že povědomí o tomto oboru je velmi nízké a jeho uplatnění vyžaduje spolupráci s ostatními obory péče o zdraví lidí i popularizaci ve veřejnosti.

V závěrečné kapitole autorka zdůrazňuje význam přípravy na stáří, úlohu prevence, zdravého životního stylu pro všechny věkové skupiny, zodpovědnost jedince, potřebnost osvěty a součinnosti státní správy, samosprávy i občanských aktivit.

Cíl konfrontovat přístup k přípravě na stáří a jeho pojetí v dokumentu Národní plán přípravy na stárnutí na období let 2008 až 2012 s pojetím a poznatky anti-aging medicíny se autorka snažila naplnit hledáním a formulací vlastních názorů a stanovisek. Vycházela z dostupných materiálů, nepokusila se zjistit názory zainteresovaných odborníků ani míru informovanosti v laické veřejnosti a získat tak údaje k potvrzení svých úvah a závěrů. Formální náležitosti předkládaná práce splňuje.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení D – uspokojivě.

PaedDr. Marie Vorlová